

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie COMP/35.821, w której Komisja oddaliła skargę złożoną do niej przez skarżącą w 1990 r., zgodnie z którą członkowie tego stowarzyszenia byli przedmiotem dyskryminacji cenowej, ponieważ ceny płacone przez Central Electricity Generating Board (CEGB) w latach 1984-1990 za węgiel produkowany przez członków stowarzyszenia będącego stroną skarżącą były niższe od cen płaconych przez CEGB za węgiel produkowany przez British Coal Corporation (BCC), a nie istniało żadne obiektywne uzasadnienie dla takiej różnicy traktowania.

Komisja stwierdziła w zaskarżonej decyzji, że istniała różnica w cenach płaconych przez CEGB członkom stowarzyszenia będącego stroną skarżącą oraz cenach płaconych BCC, lecz uznała, że BCC oraz członkowie stowarzyszenia będącego stroną skarżącą nie zapewniali dostaw węgla na porównywalnych warunkach. CEGB mogła zatem płacić wyższe ceny za węgiel BCC w celu zapewnienia wykonania ustawowego obowiązku dostawy energii elektrycznej potrzebnej w Zjednoczonym Królestwie.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że stwierdzenie Komisji, jakoby BCC i członkowie stowarzyszenia będącego stroną skarżącą nie zapewniali dostaw węgla na porównywalnych warunkach nie było poparte żadnymi dowodami, w których Komisja mogła oprzeć swoją decyzję.

Ponadto skarżąca twierdzi, że zapłata zbyt wysokiej ceny za węgiel BCC mogłaby stanowić pomoc państwa, która nie została zgłoszona, a więc byłaby niezgodna z prawem.

W dalszej kolejności skarżąca podnosi, że ustalenia Komisji są niespójne z poprzednią decyzją Komisji z 1991 r. w sprawie tej samej skargi złożonej do Komisji.

W odniesieniu do odrzucenia przez Komisję skargi złożonej do niej przez stowarzyszenie będące stroną skarżącą w niniejszej sprawie w odniesieniu do okresu 1984-1986 z powodu jej niedopuszczalności i braku interesu wspólnotowego, skarżąca stwierdza, że:

- Komisja błędnie uznała, że nie przysługuje jej już na podstawie traktatu EWWiS wyłączna kompetencja w zakresie stwierdzenia istnienia dyskryminacji cenowej w omawianym okresie;
- Komisja błędnie uznała, że członkowie stowarzyszenia będącego stroną skarżącą mogą wystąpić ze środkiem zaskarżenia do sądów krajowych w odniesieniu do omawianego okresu oraz
- opóźnienie w rozstrzygnięciu kwestii podniesionych w skardze złożonej do Komisji przez skarżącą w niniejszej sprawie w 1990 r. wynika z naruszeń prawa, jakich wówczas dopuściła się Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2007 r. — Jones i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-320/07)**

(2007/C 247/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Glenn Jones i Daphne Jones (Neath, Walia), FForch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Walia), Desmond Ivor Evans i David Raymond Evans (Maesteg, Walia) (przedstawiciel: D.I.W. Jeffreys, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie COMP/37.037 w sprawie złożonej przez skarżące skargi do Komisji dotyczącej niedozwolonej dyskryminacji cenowej stosowanej przez Central Electricity Generating Board;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na mocy art. 230 WE i ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. (Sprawa COMP/37.037 — SWSMA), oddalającej skargę złożoną do Komisji, według której w okresie od 1984 r. do 1990 r. Central Electricity Generating Board stosowała praktyki cenowe względem producentów węgla, które stanowiły niedozwoloną dyskryminację cenową prywatnych producentów węgla, w tym skarżących, która była niezgodna z art. 4 lit. b) traktatu EWWiS, który wówczas obowiązywał.

Skarżące podnoszą, że w tej decyzji Komisja popełniła kilka istotnych błędów co do prawa lub okoliczności faktycznych, a więc należy stwierdzić nieważność tej decyzji.

Skarżące twierdzą, że Komisja popełniła błąd co do prawa, oceniając kwestię dyskryminacji cenowej w skali całego państwa, a nie w odniesieniu do lokalnego rynku, na którym skarżące prowadziły działalność. Ponadto skarżące podnoszą, że Komisja niesłusznie stwierdziła, że licencjonowane prywatne kopalnie węgla mogły dokonać dostaw jedynie ograniczonej ilości węgla i to w perspektywie krótkoterminowej, biorąc pod uwagę rozmiar urządzeń wydobywczych i politykę licencyjną stosowaną przez British Coal Corporation. Wreszcie skarżące podnoszą, że Komisja niesłusznie uznała, że skoro traktat EWWiS wygasł i Komisja nie ma już wyłącznej kompetencji w odniesieniu do jego naruszenia, nie jest wymagane wydanie przez nią decyzji przed podjęciem krajowej ochrony sądowej.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2007 r. — Plant i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-324/07)

(2007/C 247/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gerry Plant (Varteg Pontypool, Zjednoczone Królestwo), Mary Kathleen Plant (Varteg Pontypool, Zjednoczone Królestwo), Dennis Jones (Neath, Zjednoczone Królestwo), William Meyrick (Swansea, Zjednoczone Królestwo), J. G. Evans (Ammanford, Zjednoczone Królestwo), David Vivian Austin (Neath, Zjednoczone Królestwo), D. Powell (Neath, Zjednoczone Królestwo), James Rowland McCann (Neath, Zjednoczone Królestwo), D. B. Diplock (Neath, Zjednoczone Królestwo), John Phillips (Neath, Zjednoczone Królestwo) i Richard Thomas Kingston (Swansea, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: W. Graham, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie nr 37037 — SWSMA;
- podjęcie takich dalszych kroków, jakie Sąd uzna za właściwe;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty prawne i argumenty podnoszone przez skarżących są podobne do tych podniesionych w sprawie T-318/07 National Association of Licensed Opencast Operators przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2007 r. — Cheminova i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-326/07)

(2007/C 247/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cheminova A/S (Harboøre, Dania), Cheminova Agro Italia Srl (Rzym, Włochy), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofia, Bułgaria), Agrodan SA (Madryt, Hiszpania) i Lodi SAS (Grand Fougeray, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/389/WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie zezwolą na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin tylko w przypadku gdy substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I oraz zostały spełnione ustanowione tam kryteria. Skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/389/WE z dnia 6 czerwca 2007 r. dotyczącej niewłączenia malationu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą, że zaskarżona decyzja wykazuje braki pod względem naukowym i jest błędna, ponieważ nie uwzględnia wszystkich dowodów naukowych przedstawionych Komisji w odniesieniu do malationu. Według skarżących narusza ona ponadto art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414 oraz art. 95 ust. 3 WE, gdyż Komisja odmówiła poddania najbardziej aktualnych danych wzajemnej weryfikacji.